ทำเนียบขาว
สำนักเลขานุการฝ่ายข่าว
กรุงไคโร ประเทศอียิปต์

วันที่ 4 มิถุนายน พ.ศ. 2552

สุนทรพจน์ของประธานาธิบดีเรื่อง การเริ่มศักราชใหม่

มหาวิทยาลัยไคโร
กรุงไคโร ประเทศอียิปต์

ขอบคุณมากครับ สวัสดีครับ ข้าพเจ้ารู้สึกเป็นเกียรติอย่างสูงที่ได้มาเยือนกรุงไคโร นครอมตะ และได้รับการต้อนรับจากสองสถาบันอันทรงเกียรติ เป็นเวลากว่าพันปีที่ Al-Azhar ได้เป็นดวงประทีปแห่งการศึกษาศาสนาอิสลาม และเป็นเวลากว่าร้อยปีที่มหาวิทยาลัยไคโรได้เป็นแหล่งความเจริญก้าวหน้าของอียิปต์ ทั้งสองสถาบันเป็นตัวแทนแห่งความสมานฉันท์ระหว่างประเพณีกับความก้าวหน้า ข้าพเจ้าขอขอบคุณสถาบันทั้งสองที่ให้การต้อนรับเป็นอย่างดียิ่งตลอดทั้งน้ำใจไมตรีของประชาชนชาวอียิปต์ ข้าพเจ้ารู้สึกภาคภูมิใจที่เป็นตัวแทนแสดงสันถวไมตรีของประชาชนชาวอเมริกันและคำอำนวยพรแห่งสันติสุขจากชุมชนมุสลิมในประเทศของข้าพเจ้า ขอความสันติจงมีแด่ท่าน Assalaamu alaykum (ปรบมือ)

พวกเรามาพบกันครั้งนี้ท่ามกลางความตึงเครียดระหว่างสหรัฐอเมริกากับชาวมุสลิมทั่วโลก ซึ่งความตึงเครียดนี้มีมูลมาจากอดีตที่เกินเลยจากการอภิปรายนโยบายใดๆ ในปัจจุบัน ความสัมพันธ์ระหว่างอิสลามกับโลกตะวันตกมีทั้งการอยู่ร่วมกันและความร่วมมือกันเป็นเวลาหลายศตวรรษและทั้งความขัดแย้งและสงครามศาสนา และไม่นานมานี้ ความตึงเครียดนี้ก็ถูกเติมเชื้อด้วยลัทธิล่าอาณานิคมซึ่งปฏิเสธสิทธิและโอกาสแก่ชาวมุสลิม รวมทั้งสงครามเย็นที่ประเทศที่มีประชากรส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลามมักถูกปฏิบัติราวกับเป็นตัวแทนของประเทศอื่นโดยมิได้พิจารณาถึงจุดยืนอันแท้จริงของประเทศนั้นๆ นอกจากนี้ ความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วอันเป็นผลจากความทันสมัยและโลกาภิวัตน์ยังทำให้ชาวมุสลิมจำนวนมากเห็นว่าโลกตะวันตกเป็นปฏิปักษ์ต่อประเพณีของศาสนาอิสลาม

กลุ่มบุคคลคตินิยมสุดโต่งที่ใช้ความรุนแรงได้แสวงประโยชน์จากความตึงเครียดดังกล่าวในกลุ่มชาวมุสลิมกลุ่มน้อยที่มีจำนวนไม่มากแต่มีศักยภาพสูง การโจมตีเมื่อวันที่ 11 กันยายน พ.ศ. 2544 ตลอดจนความพยายามอย่างต่อเนื่องของกลุ่มบุคคลเหล่านี้ที่ใช้ความรุนแรงต่อพลเรือนทำให้ชาวอเมริกันจำนวนหนึ่งอดมองไม่ได้ว่าอิสลามเป็นปฏิปักษ์มิใช่ต่ออเมริกาและประเทศตะวันตกเท่านั้นแต่เป็นปฏิปักษ์ต่อสิทธิมนุษยชนด้วย ทั้งหมดนี้ยิ่งก่อให้เกิดความกลัวและความหวาดระแวงต่อกันมากขึ้น

ตราบใดที่เราปล่อยให้ความแตกต่างกำหนดสัมพันธภาพระหว่างเรา ตราบนั้นเราจะยิ่งเพิ่มอำนาจให้แก่บุคคลที่จงใจเพาะเชื้อแห่งความเกลียดชังมากกว่าสร้างสรรค์สันติภาพ ซึ่งเป็นบุคคลที่ส่งเสริมความขัดแย้งมากว่าความร่วมมืออันจะช่วยให้ประชาชนของเราทั้งมวลได้รับความเที่ยงธรรมและความรุ่งเรือง วงจรแห่งความหวั่นระแวงและความร้าวฉานนี้จำต้องยุติลง

ข้าพเจ้าเดินทางมากรุงไคโรเพื่อแสวงหาจุดเริ่มต้นใหม่ระหว่างสหรัฐอเมริกากับชาวมุสลิมทั่วโลก เป็นจุดเริ่มต้นที่มีพื้นฐานมาจากการได้รับประโยชน์ร่วมกันและความเคารพซึ่งกันและกัน เป็นจุดเริ่มต้นที่มีพื้นฐานมาจากสัจธรรมที่ว่าอเมริกาและอิสลามมิได้แตกต่างกันโดยสิ้นเชิงและไม่มีความจำเป็นใดๆ ที่ต้องแข่งขันกัน ทว่า เรามีบางสิ่งที่เหมือนกันและมีหลักการที่คล้ายคลึงกัน นั่นคือ หลักการแห่งความเที่ยงธรรมและความก้าวหน้ารวมทั้งการยอมรับบุคคลอื่นและศักดิ์ศรีของมนุษย์ทุกคน

ข้าพเจ้ายอมรับว่า ความเปลี่ยนแปลงไม่สามารถเกิดขึ้นได้ชั่วข้ามคืน ข้าพเจ้าทราบดีว่า สุนทรพจน์นี้จะได้รับความสนใจมากมาย แต่สุนทรพจน์เดียวไม่อาจลบล้างความหวาดระแวงที่สะสมมาเป็นเวลาหายปี และข้าพเจ้าเองก็ไม่อาจให้คำตอบแก่คำถามอันซับซ้อนที่นำพวกเรามาถึง ณ จุดนี้ได้ทั้งหมดภายในช่วงเวลาบ่ายวันนี้ กระนั้น ข้าพเจ้าก็เชื่อว่า หากเราจะก้าวไปข้างหน้า เราต้องเปิดใจเจรจากันในเรื่องที่เราเก็บไว้ในใจซึ่งมักจะนำไปพูดลับหลัง เราต้องมีความพยายามอย่างต่อเนื่องที่จะเปิดใจฟังกัน เรียนรู้ซึ่งกันและกัน เคารพกันและแสวงหาสิ่งที่เรามีร่วมกัน ดังที่พระคัมภีร์อัลกุรอานได้กล่าวไว้ว่า “จงรำลึกถึงพระผู้เป็นเจ้าและกล่าวแต่ความจริงเสมอ” (ปรบมือ)

นั่นคือสิ่งที่ข้าพเจ้าพยายามจะกระทำในวันนี้ พูดแต่ความจริงเท่าที่ข้าพเจ้าจะกระทำได้ ด้วยข้าพเจ้าตระหนักดีถึงภาระยากเข็ญที่พวกเราเผชิญอยู่และเชื่อมั่นว่าสิ่งที่พวกเราทั้งหลายมีเหมือนกันนั้นมีพลังกว่าสิ่งที่ทำให้เราแตกแยกกัน

ส่วนหนึ่งที่ทำให้ข้าพเจ้ามีความเชื่อเช่นนี้มาจากประสบการณ์ของข้าพเจ้าเอง ข้าพเจ้านับถือศาสนาคริสต์ แต่บิดาของข้าพเจ้ามาจากครอบครัวเคนยาที่บรรพบุรุษหลายชั่วคนเป็นชาวมุสลิม ในวัยเด็กข้าพเจ้าอยู่ในประเทศอินโดนีเซียเป็นเวลาหลายปี และได้ยินเสียงเรียกสวดมนต์ยามย่ำรุ่งและยามสนธยา เมื่อข้าพเจ้าโตขึ้น ข้าพเจ้าทำงานในชุมชนชิคาโกที่ประชาชนจำนวนมากได้พบศักดิ์ศรีและสันติสุขในศาสนาอิสลาม

ในฐานะที่ข้าพเจ้าเป็นนักศึกษาวิชาประวัติศาสตร์ ข้าพเจ้าทราบดีว่า อิสลามมีคุณอเนกอนันต์ในการสร้างอารยธรรมของมนุษย์เรา ศาสนาอิสลามอันประกอบด้วยสถานที่สำคัญเช่น มหาวิทยาลัย Al-Azhar ได้เป็นแสงสว่างแห่งการเรียนรู้เป็นเวลาหลายศตวรรษซึ่งแผ้วทางให้แก่ยุคฟื้นฟูศิลปวิทยาและยุคเรืองปัญญาของยุโรป นวัตกรรมที่เกิดขึ้นในชุมชนมุสลิม...(ปรบมือ)...นวัตกรรมที่เกิดขึ้นในชุมชนมุสลิมเป็นที่มาแห่งการพัฒนาศาสตร์แห่งพีชคณิต เข็มทิศแม่เหล็กและอุปกรณ์การเดินหน ความเชี่ยวชาญในอุปกรณ์การเขียนและการพิมพ์ ความเข้าใจการระบาดของโรคและวิธีการรักษา วัฒนธรรมอิสลามได้ช่วยให้เราสร้างซุ้มโค้งที่สง่างามและยอดแหลมที่สูงตระการของอาคาร กวีนิพนธ์อมตะและดนตรีที่เราชื่นชม ศิลปะการเขียนอักขระอันวิจิตรและสถานที่พิจารณาธรรมะอันสงบสันติ และตลอดช่วงเวลาแห่งประวัติศาสตร์อันยาวนาน ศาสนาอิสลามได้แสดงให้เราเห็นทั้งการสั่งสอนด้วยวาจาและการกระทำว่าการเปิดใจยอมรับศาสนาอื่นๆ และความเสมอภาคของเผ่าพันธุ์เป็นสิ่งที่เป็นไปได้ (ปรบมือ)

ยิ่งไปกว่านี้ ข้าพเจ้าทราบดีว่า ศาสนาอิสลามเป็นส่วนหนึ่งของประวัติศาสตร์อเมริกา ประเทศแรกที่ยอมรับความเป็นเอกราชของสหรัฐฯ คือประเทศโมร็อกโก ในการลงนามสนธิสัญญาตริโปลีเมื่อปีพ.ศ. 2339 ประธานาธิบดีจอห์น อดัมส์ ประธานาธิบดีของเราได้บันทึกไว้ว่า “จิตใจแห่งสหรัฐอเมริกาไม่มีลักษณะใดอันเป็นอริต่อกฎหมาย ศาสนาหรือความสงบร่มเย็นแห่งชาวมุสลิม” และนับตั้งแต่การก่อตั้งประเทศของเรา คนอเมริกันที่นับถือศาสนาอิสลามก็ได้สร้างเสริมความรุ่งเรืองให้แก่สหรัฐฯ ตลอดมา พวกเขาร่วมรบ ทำงานในหน่วยงานรัฐ ยืนหยัดต่อสู้เพื่อสิทธิของพลเมือง ก่อสร้างธุรกิจ เป็นอาจารย์ใน

มหาวิทยาลัย โด่งดังในวงการกีฬา ได้รับรางวัลโนเบล สร้างอาคารที่สูงที่สุดและจุดคบเพลิงกีฬาโอลิมปิก และเมื่อชาวอเมริกันมุสลิมคนแรกได้รับเลือกเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเมื่อไม่นานมานี้ เขาได้กล่าวสัตย์ปฏิญาณว่าจะปกป้องรัฐธรรมนูญของเราต่อพระคัมภีร์อัลกุรอานเล่มเดียวกันกับที่โธมัส เจฟเฟอร์สัน บรรพบุรุษผู้ก่อตั้งประเทศของเราได้เก็บรักษาไว้ในห้องสมุดส่วนตัวของท่าน (ปรบมือ)

ฉะนั้น ข้าพเจ้าจึงรู้จักศาสนาอิสลามที่สั่งสอนในสามทวีปก่อนที่ข้าพเจ้าจะได้มาเยือนภูมิภาคที่ศาสนาอิสลามประกาศเป็นครั้งแรก ประสบการณ์นั้นเป็นแนวทางนำให้ข้าพเจ้าเชื่อมั่นว่า ความร่วมมือระหว่างอเมริกากับอิสลามจำต้องมีรากฐานมาจากสิ่งที่อิสลามเป็นอยู่ มิใช่สิ่งที่อิสลามมิได้เป็น และข้าพเจ้าถือเป็นหน้าที่ของข้าพเจ้าในฐานะประธานาธิบดีสหรัฐฯ ที่จะต้องต่อสู้เพื่อลบล้างทัศนคติเชิงลบที่มีต่อศาสนาอิสลามในทุกแห่งหนที่ปรากฏ (ปรบมือ)

ทว่า หลักการเดียวกันนี้ก็ควรเป็นแนวทัศนะของชาวมุสลิมที่มีต่อคนอเมริกัน (ปรบมือ) ชาวมุสลิมมิได้เป็นไปตามทัศนคติผิดๆ ฉันใด อเมริกาก็มิได้เป็นจักรวรรดิที่มุ่งแต่แสวงประโยชน์แห่งตนตามที่คนทั่วไปเข้าใจผิดฉันนั้น สหรัฐอเมริกาเป็นแหล่งความเจริญก้าวหน้าที่ยิ่งใหญ่ที่สุดแห่งหนึ่งที่โลกเคยมี ประเทศของเราถือกำเนิดมาจากการปฏิวัติต่อต้านจักรวรรดิ รากฐานของประเทศเรามาจากอุดมคติที่ว่า มนุษย์ทุกคนเกิดมาเท่าเทียมกัน และชาวอเมริกันได้เสียเลือดเนื้อและต่อสู้เป็นเวลาหลายศตวรรษเพื่อให้อุดมคตินั้นเป็นจริงภายในอาณาเขตดินแดนของเราและทั่วโลก ประเทศของเรากอปรด้วยวัฒนธรรมจากทุกมุมโลกและมุ่งมั่นต่อแนวคิดง่ายๆ ที่ว่า “จากหลากหลายกลายเป็นหนึ่ง”

ขณะนี้ เรื่องที่คนแอฟริกันอเมริกันที่ชื่อบารัค ฮุสเซน โอบามาสามารถได้รับเลือกเป็นประธานาธิบดีได้รับการกล่าวถึงเป็นอย่างมาก (ปรบมือ) ทว่า ประวัติส่วนตัวของข้าพเจ้าไม่ได้มีอะไรแปลกแตกต่างจากคนทั่วไปเลย ความฝันว่าเราทุกคนจะได้รับโอกาสก็ยังไม่ได้เป็นจริงกับทุกคนในอเมริกา กระนั้น สัญญานั้นยังคงมีอยู่สำหรับทุกคนที่มาเหยียบชายฝั่งอเมริกา ซึ่งรวมถึงชาวอเมริกันมุสลิมเกือบเจ็ดล้านคนที่อาศัยอยู่ในประเทศเราในขณะนี้ ซึ่งทุกคนมีรายได้และระดับการศึกษาสูงกว่าคนอเมริกันโดยเฉลี่ย (ปรบมือ)

นอกจากนี้ เสรีภาพในอเมริกานั้นรวมถึงเสรีภาพในการนับถือศาสนา นั่นคือเหตุผลว่าทำไมเราจึงมีมัสยิดในทุกมลรัฐในประเทศ และกว่า 1,200 แห่งภายในเขตแดนของเรา และนั่นคือเหตุผลว่าทำไมรัฐบาลสหรัฐฯ จึงนำเรื่องขึ้นร้องต่อศาลให้พิจารณาคุ้มครองสิทธิสตรีและเด็กหญิงที่ประสงค์จะใช้ผ้าคลุมศีรษะและลงโทษบุคคลที่ไม่ให้สิทธินั้นๆ (ปรบมือ)

ฉะนั้น ขอให้เราหมดข้อกังขาอีกต่อไปว่า อิสลามเป็นส่วนหนึ่งของอเมริกา และข้าพเจ้าเชื่อว่า อเมริกาจะยึดมั่นต่อสัจจะว่า ไม่ว่าเราจะมีเชื้อชาติใด นับถือศาสนาใดหรืออยู่ในฐานะใด พวกเราทุกคนมีความปรารถนาคล้ายกัน นั่นคือ มีชีวิตที่สุขสงบและปลอดภัย มีการศึกษาและได้ทำงานอย่างมีศักดิ์ศรี และรักครอบครัวและชุมชนและพระผู้เป็นเจ้าของเรา นี่คือสิ่งที่เราปรารถนาเหมือนๆ กัน นี่คือความหวังของมนุษยชาติทั้งมวล

การตระหนักถึงความเป็นมนุษย์ร่วมกันเป็นเพียงจุดเริ่มต้นแห่งภารกิจของเรา คำพูดเพียงประการเดียวไม่สามารถสนองความต้องการของประชาชนของเราได้ ความต้องการเหล่านี้จะได้รับการตอบสนองหากเรากล้าที่จะลงมือปฏิบัติอย่างห้าวหาญในอนาคตข้างหน้าเท่านั้น และหากเราเข้าใจว่าปัญหาที่เราเผชิญอยู่นั้นเป็นปัญหาร่วมของเราทุกคน และหากเราล้มเหลวและไม่สามารถแก้ไขปัญหาเหล่านี้ได้ เราทุกคนก็จะต้องรับผลกระทบโดยทั่วหน้า

เนื่องจากเราได้เรียนรู้จากประสบการณ์ที่ผ่านมาไม่นานนี้ว่า เมื่อระบบเศรษฐกิจในประเทศหนึ่งอ่อนแอลง ความมั่งคั่งทุกหนแห่งก็จะพลอยกระทบกระเทือนไปด้วย เมื่อมนุษย์หนึ่งคนได้รับเชื้อไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ พวกเราทุกคนก็ตกอยู่ในความเสี่ยงด้วย เมื่อประเทศใดประเทศหนึ่งพยายามพัฒนาอาวุธนิวเคลียร์ ความเสี่ยงต่อการถูกโจมตีด้วยอาวุธนิวเคลียร์ก็เพิ่มขึ้นสำหรับทุกประเทศ เมื่อกลุ่มบุคคลที่คตินิยมสุดโต่งใช้ความรุนแรงในเทือกเขาใดเทือกเขาหนึ่ง ประชาชนตลอดชายฝั่งมหาสมุทรก็ตกอยู่ในอันตราย เมื่อประชาชนผู้บริสุทธิ์ในบอสเนียและดาร์ฟูร์ถูกสังหาร มโนธรรมของเราทุกคนก็แปดเปื้อน (ปรบมือ) นี่คือความหมายของการอยู่ร่วมกันในโลกใบนี้ในศตวรรษที่ 21 นี่คือความรับผิดชอบที่เรามีต่อกันและกันในฐานะมนุษย์คนหนึ่ง

และนี่คือภาระรับผิดชอบที่ยากยิ่งจะอ้าแขนรับ ด้วยประวัติศาสตร์ของมนุษย์เรานั้น มักจะเป็นบันทึกแห่งชาติและชนเผ่า และ...ศาสนา ที่ต่างฝ่ายต่างกดขี่กันและกันเพื่อผลประโยชน์ของตน กระนั้น ในยุคใหม่นี้ ทัศนคติเช่นนั้นรังแต่จะทำร้ายตัวเราเอง เนื่องจากเราต่างต้องพึ่งพากันและกัน ระเบียบโลกแบบใดก็ตามที่ยกให้ชาติใดชาติหนึ่งหรือคนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งอยู่เหนืออีกชาติหนึ่งหรือคนอีกกลุ่มหนึ่ง ระบบนั้นย่อมจะล่มสลายลงในที่สุด ดังนั้น ไม่ว่าเราจะคิดว่าอดีตเป็นอย่างไร เราต้องไม่ตกเป็นนักโทษแห่งอดีตกาลนั้น เราต้องร่วมมือกันแก้ไขปัญหาของเราและมีส่วนในความเจริญรุ่งเรืองร่วมกัน (ปรบมือ)

อย่างไรก็ตาม นี่มิได้หมายความว่า เราไม่ควรใส่ใจกับสาเหตุของความตึงเครียด ในทางตรงข้าม เราควรเผชิญหน้ากับความตึงเครียดเหล่านี้ตรงๆ และด้วยเจตนารมณ์เช่นนั้น ข้าพเจ้าขอกล่าวถึงประเด็นบางประเด็นอย่างชัดแจ้งเท่าที่ข้าพเจ้าจะกระทำได้ ซึ่งเป็นประเด็นที่ข้าพเจ้าเชื่อว่าเราต้องเผชิญด้วยกันในที่สุด

ประเด็นแรกที่เราต้องเผชิญคือคตินิยมสุดโต่งที่ใช้ความรุนแรงในทุกรูปแบบ

ที่กรุงอังการา ข้าพเจ้าได้กล่าวไว้อย่างชัดเจนว่า อเมริกาไม่ได้ทำและจะไม่มีวันทำสงครามกับศาสนาอิสลาม (ปรบมือ) อย่างไรก็ดี เราจะเผชิญหน้าอย่างห้าวหาญกับกลุ่มบุคคลคตินิยมสุดโต่งที่ใช้ความรุนแรงที่เป็นภัยคุกคามต่อความมั่นคงของเรา เนื่องเพราะเราไม่ยอมรับในสิ่งที่บุคคลทุกศาสนาก็จะไม่ยอมรับเช่นกัน นั่นคือ การสังหารชาย หญิงและเด็กที่บริสุทธิ์ และนี่คือหน้าที่อย่างแรกของข้าพเจ้าในฐานะประธานาธิบดีที่จะต้องปกป้องประชาชนชาวอเมริกัน

สถานการณ์ในอัฟกานิสถานแสดงให้เห็นถึงเป้าหมายของอเมริกาและความจำเป็นที่เราต้องทำงานร่วมกัน เมื่อเจ็ดปีก่อน สหรัฐฯ ไล่ล่ากลุ่มก่อการร้ายอัลกออิดะห์และตาลีบันโดยได้รับความสนับสนุนจากประชาคมโลกอย่างกว้างขวาง เราไม่ได้เลือกที่จะกระทำการดังกล่าว แต่เราต้องทำด้วยความจำเป็น ข้าพเจ้าตระหนักดีว่า ยังมีบางคนที่สงสัยหรือหาเหตุผลว่าทำไมเหตุการณ์วันที่ 11 กันยายนจึงเกิดขึ้น แต่ ขอให้ข้าพเจ้าย้ำกับท่านให้ชัดเจนว่า ในวันนั้น อัลกออิดะห์ได้สังหารประชาชนเกือบ 3,000 คน เหยื่อผู้เคราะห์ร้ายคือชาย หญิงและเด็กที่บริสุทธิ์จากอเมริกาและประเทศอื่นๆ ที่ไม่เคยทำร้ายใคร แต่กระนั้น อัลกออิดะห์ก็ยังเลือกที่จะฆ่าคนเหล่านี้อย่างอำมหิต ประกาศว่ากลุ่มตนเป็นผู้กระทำการและ

ขณะนี้ ยังแถลงอีกว่ายังมุ่งมั่นที่จะสังหารผู้คนอีกเป็นจำนวนมาก อัลกออิดะห์มีแนวร่วมในหลายประเทศและพยายามที่จะขยายเครือข่าย ทั้งหมดที่กล่าวมานี้ไม่ใช่ความคิดเห็นที่จะมาโต้เถียงกันได้ แต่นี่คือความเป็นจริงที่เราต้องจัดการ

อย่างไรก็ดี ขอให้ท่านทั้งหลายอย่าได้เข้าใจผิด พวกเราไม่มีความประสงค์จะรักษากองทหารไว้ในอัฟกานิสถาน เราไม่ต้องการสร้างฐานทัพที่นั่น พวกเรารู้สึกรวดร้าวใจที่ต้องสูญเสียหนุ่มสาวชาวอเมริกัน การจัดการกับความขัดแย้งในอัฟกานิสถานนี้มีค่าใช้จ่ายสูงและเป็นภารกิจที่ยากลำบากมากทางการเมือง เราจะยินดีนำทหารทุกคนกลับบ้านหากเรามั่นใจว่า ขณะนี้ไม่มีบุคคลซึ่งมีคตินิยมสุดโต่งและนิยมความรุนแรงในอัฟกานิสถานและปากีสถานที่มุ่งจะสังหารคนอเมริกันให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ทว่า นั่นไม่ใช่สิ่งที่เป็นจริงอยู่ในขณะนี้

นั่นคือสาเหตุว่า ทำไมเราจึงร่วมมือกับมิตรประเทศร่วมแนว 46 ประเทศ และแม้ว่าการดำเนินการดังกล่าวจะมีค่าใช้จ่ายสูง อเมริกาก็ยังคงยึดมั่นกับพันธกรณีนี้ไม่เสื่อมคลาย และอันที่จริงแล้ว พวกเราก็ไม่ควรยอมทนกับพวกหัวรุนแรงเหล่านี้ คนเหล่านี้ได้ทำการสังหารประชาชนในหลายประเทศ ประชาชนที่นับถือศาสนาต่างๆ แต่ที่พวกเขาสังหารมากที่สุดคือ ชาวมุสลิม การกระทำของคนเหล่านี้ขัดต่อสิทธิมนุษยชน ความเจริญก้าวหน้าของประเทศและหลักศาสนาอิสลาม พระคัมภีร์อัลกุรอานอันศักดิ์สิทธิ์สอนว่า บุคคลใดที่ฆ่าผู้บริสุทธิ์ก็ประหนึ่งว่าเขาได้ฆ่ามนุษยชาติทั้งมวล (ปรบมือ) และพระคัมภีร์อัลกุรอานกล่าวว่า บุคคลใดช่วยชีวิตมนุษย์เพียงหนึ่งคนก็ประหนึ่งว่าเขาได้ช่วยรักษามนุษยชาติทั้งมวล (ปรบมือ) ศรัทธาที่ยืนยงของประชาชนกว่าพันล้านคนยิ่งใหญ่กว่าความเกลียดชังจากจิตใจคับแคบของคนไม่กี่คน ศาสนาอิสลามไม่ใช่ส่วนหนึ่งของปัญหาในการต่อสู้กับคตินิยมสุดโต่งที่ใช้ความรุนแรง หากแต่เป็นส่วนสำคัญในการส่งเสริมสันติภาพ

นอกจากนี้ เราก็ยังทราบว่า แสนยานุภาพทางทหารแต่เพียงประการเดียวไม่สามารถแก้ปัญหาในอัฟกานิสถานและปากีสถาน เราจึงวางแผนที่จะลงทุนปีละ 1.5 พันล้านเหรียญเป็นเวลาห้าปีในการดำเนินงานร่วมกับปากีสถานในการสร้างโรงเรียนและโรงพยาบาล ถนนและธุรกิจต่างๆ และใช้เงินอีกหลายร้อยล้านช่วยเหลือบุคคลผู้พลัดถิ่น นั่นคือเหตุผลว่าทำไมเราจึงจัดสรรเงินกว่า 2.8 พันล้านเหรียญช่วยเหลืออัฟกานิสถานพัฒนาเศรษฐกิจและดำเนินงานบริการต่างๆ ที่จำเป็นแก่ประชาชน

ข้าพเจ้าขอกล่าวถึงเรื่องอิรัก ประเด็นเรื่องอิรักต่างจากสถานการณ์ในอัฟกานิสถาน ด้วยสงครามอิรักเป็นสงครามที่เราสมัครใจเลือกดำเนินการซึ่งก่อให้เกิดความขัดแย้งระหว่างสหรัฐอเมริกากับประเทศต่างๆ ทั่วโลกอย่างรุนแรง แม้ว่าโดยส่วนตัวแล้ว ข้าพเจ้าเห็นว่า ชาวอิรักจะมีชีวิตที่ดีขึ้นเมื่อไม่ต้องตกอยู่ภายใต้การกดขี่ของซัดดัม ฮุสเซน แต่ข้าพเจ้าก็เชื่อว่า เหตุการณ์ในอิรักได้เตือนอเมริกาว่า เราควรใช้การทูตและแสวงฉันทาคติระหว่างประเทศในการแก้ปัญหาเท่าที่จะกระทำได้ (ปรบมือ) อันที่จริง เราควรระลึกถึงคำกล่าวของโธมัส เจฟเฟอร์สันที่ได้กล่าวไว้ว่า “ข้าพเจ้าหวังว่า ปัญญาของเราจะเจริญตามอำนาจของเรา และสอนเราว่า ยิ่งใช้อำนาจให้น้อยมากเท่าใด ก็ยิ่งดีมากขึ้นเท่านั้น”

ในวันนี้ อเมริกามีหน้าที่รับผิดชอบสองประการ คือ ช่วยอิรักสร้างอนาคตที่ดีขึ้นและปล่อยให้ชาวอิรักดูแลประเทศอิรักเอง และข้าพเจ้าได้บอกกับชาวอิรักไว้อย่างชัดแจ้งว่า (ปรบมือ) เราไม่ได้ประสงค์จัดตั้งฐานทัพในอิรัก และอ้างสิทธิเหนือดินแดนหรือทรัพยากรของอิรัก อำนาจอธิปไตยของอิรักเป็นของอิรักเอง นั่นคือเหตุผลว่าทำไมข้าพเจ้าจึงสั่งถอนกองพลน้อยออกจากอิรักให้เสร็จสิ้นภายในเดือนสิงหาคมปีหน้า นั่นคือเหตุผลว่าทำไมเราเคารพข้อตกลงที่เราลงนามกับรัฐบาลที่มาจากการเลือกตั้งของอิรักว่าเราจะถอนทหารออกจากเมืองใหญ่ๆ ในอิรักภายในเดือนกรกฎาคมและจะถอนทหารออกจากอิรักให้หมดสิ้นภายในปีพ.ศ. 2555 (ปรบมือ) เราจะช่วยอิรักฝึกกองกำลังรักษาความมั่นคงและพัฒนาเศรษฐกิจ แต่เราจะให้การสนับสนุนให้อิรักเป็นประเทศที่มีความมั่นคงปลอดภัยและมีเอกภาพในฐานะประเทศคู่ความร่วมมือไม่ใช่ประเทศผู้อุปถัมภ์

และแล้ว แม้ว่าอเมริกาจะไม่มีวันยอมทนต่อการใช้ความรุนแรงของบุคคลที่มีคตินิยมสุดโต่ง แต่เราจะต้องไม่ผันแปรหรือลืมหลักการของเรา เหตุการณ์เมื่อวันที่ 11 กันยายนเป็นโศกนาฏกรรมที่รุนแรงของประเทศเรา ความหวั่นกลัวและความโกรธแค้นจากเหตุการณ์นั้นเป็นสิ่งที่เข้าใจได้ แต่ในบางกรณีความรู้สึกเช่นนั้นชักนำเราให้กระทำการที่ขัดต่อประเพณีและอุดมการณ์ของเรา ขณะนี้ เราลงมือดำเนินการอย่างเป็นรูปธรรมเพื่อเปลี่ยนเส้นทางนั้น ข้าพเจ้าได้ประกาศห้ามไว้อย่างชัดเจนไม่ให้สหรัฐอเมริกากระทำการทรมานและได้สั่งปิดเรือนจำที่อ่าวกวนตานาโมภายในต้นปีหน้า (ปรบมือ)

ฉะนั้น อเมริกาจะป้องกันตนเองโดยเคารพอำนาจอธิปไตยของทุกประเทศและหลักนิติธรรม และเราจะดำเนินการดังกล่าวโดยร่วมมือกับชุมชนมุสลิมที่ถูกคุกคามความปลอดภัย กลุ่มบุคคลที่มีคตินิยมสุดโต่งถูกโดดเดี่ยวและไม่ได้รับการต้อนรับจากชุมชนมุสลิมเร็วเท่าใด พวกเราก็จะปลอดภัยเร็วขึ้นเท่านั้น

มูลเหตุแห่งความตึงเครียดที่สำคัญประการที่สองที่เราต้องนำมาหารือกันคือ สถานการณ์ระหว่างอิสราเอล ปาเลสไตน์และโลกอาหรับ

เป็นที่ทราบกันดีว่า อเมริกามีความสัมพันธ์อันแนบแน่นกับอิสราเอลและความสัมพันธ์นี้ก็ไม่มีวันแตกสลาย เนื่องจากความสัมพันธ์นี้มีพื้นฐานมาจากความผูกพันทางวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ และการที่เราตระหนักว่าความหวังในการสร้างมาตุภูมิของชาวยิวมีรากเหง้ามาจากโศกนาฏกรรมทางประวัติศาสตร์ที่ไม่อาจปฏิเสธได้

ทั่วโลก ประชาชนชาวยิวถูกข่มเหงเป็นเวลาหลายศตวรรษ และลัทธิต่อต้านยิวในยุโรปก็ลงเอยด้วยการล้างชาติยิวโดยนาซีอันไม่เคยมีเยี่ยงอย่างมาก่อน ในวันพรุ่งนี้ ข้าพเจ้าจะไปเยือนค่ายกักกัน Buchenwald ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของเครือข่ายค่ายกักกันที่ชาวยิวถูกจักรวรรดิไรซ์ที่สามใช้เป็นแรงงานทาสทรมาน ยิงและประหารด้วยการรมแก๊ส ชาวยิวหกล้านคนถูกสังหาร ซึ่งเป็นจำนวนที่สูงกว่าจำนวนประชากรชาวยิวทั้งหมดในปัจจุบัน การปฏิเสธว่าข้อเท็จจริงนี้ไม่มีหลักฐานนับว่าเป็นความเบาปัญญาและน่ารังเกียจ การข่มขู่ทำลายอิสราเอลหรือการมองชาวยิวทุกคนว่าเลวทรามเป็นสิ่งที่ผิดมหันต์และรังแต่จะทำให้ชาวอิสราเอลนึกถึงแต่ความหลังอันเจ็บปวดนี้ และในขณะเดียวกัน ก็เป็นการขัดขวางสันติภาพที่ประชาชนในภูมิภาคนี้สมควรจะได้รับ

ในอีกด้านหนึ่ง เราก็มิอาจปฏิเสธได้ว่าชาวปาเลสไตน์ซึ่งมีทั้งผู้ที่นับถือศาสนาอิสลามและศาสนาคริสต์ได้ทนทุกข์ทรมานในการแสวงหามาตุภูมิ กว่า 60 ปีที่พวกเขาต้องทนลำบากกับการพลัดถิ่น หลายคนต้องรอคอยอยู่ในค่ายผู้อพยพในเขตเวสต์แบงค์ กาซาและดินแดนใกล้เคียงเพื่อชีวิตที่มีสันติสุขและความปลอดภัยที่พวกเขาไม่เคยพบ ในแต่ละวัน พวกเขาต้องทนต่อความรู้สึกอัปยศทั้งจากเรื่องใหญ่และเรื่องเล็กน้อยที่เกิดจากการยึดครองดินแดน ฉะนั้น ขอให้เราหยุดเคลือบแคลงว่า สถานการณ์ของชาว

ปาเลสไตน์เป็นสิ่งที่ไม่อาจทนรับได้ และอเมริกาจะไม่หันหลังให้แก่ความปรารถนาที่ชอบด้วยกฎหมายของชาวปาเลสไตน์ที่จะได้รับศักดิ์ศรี โอกาสและประเทศของตนเอง (ปรบมือ)

นับเป็นเวลาหลายทศวรรษแล้วที่สภาพการณ์อยู่ในภาวะอันหาทางออกไม่ได้ โดยมีประชากรสองกลุ่มซึ่งต่างมีความปรารถนาที่ชอบด้วยกฎหมายและต่างฝ่ายต่างมีประวัติศาสตร์อันเจ็บปวดอันทำให้การประนีประนอมยากที่จะรักษา มันเป็นการง่ายที่จะชี้นิ้วกล่าวหาว่าใครผิด สำหรับคนปาเลสไตน์ที่จะระบุให้เห็นว่าพวกเขาต้องพลัดถิ่นเพราะการก่อตั้งประเทศอิสราเอล และสำหรับชาวอิสราเอลที่จะชี้ให้เห็นถึงความรู้สึกเป็นอริและการถูกโจมตีทำร้ายทั้งจากภายในและภายนอกประเทศตลอดช่วงประวัติศาสตร์ของประเทศอิสราเอล แต่ถ้าเรามองความขัดแย้งนี้จากมุมมองของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเพียงฝ่ายเดียว เราจะมองไม่เห็นความเป็นจริง หนทางเดียวที่จะแก้ปัญหานี้ได้คือช่วยให้ความปรารถนาของทั้งสองฝ่ายได้เป็นจริงด้วยการสถาปนาสองรัฐซึ่งทั้งชาวปาเลสไตน์และชาวอิสราเอลจะต่างอยู่อย่างสงบสุขและปลอดภัย (ปรบมือ)

วิธีการดังกล่าวก็เพื่อผลประโยชน์ของอิสราเอล ของปาเลสไตน์ ของอเมริกาและของทุกประเทศทั่วโลก นั่นคือเหตุผลว่าทำไมข้าพเจ้าจึงตั้งใจจะมุ่งดำเนินการให้ได้ผลสัมฤทธิ์ดังกล่าวด้วยความอดทนและทุ่มเทที่จำต้องมีเพื่อให้ภารกิจนี้ลุล่วงไปได้ด้วยดี (ปรบมือ) พันธกรณีที่ทุกฝ่ายตกลงภายใต้แผนแม่บทนั้นชัดเจน หากต้องการให้สันติภาพเป็นจริง ก็ถึงเวลาแล้วที่พวกเขาและพวกเราทุกคนปฏิบัติตามหน้าที่รับผิดชอบของเรา

ชาวปาเลสไตน์ต้องยุติการใช้ความรุนแรง การต่อต้านด้วยการใช้ความรุนแรงและการสังหารเป็นสิ่งที่ผิดและไม่ได้ช่วยส่งเสริมผลสำเร็จเลย เป็นเวลาหลายศตวรรษที่คนผิวดำในอเมริกาต้องทนทุกข์จากการถูกแส้โบยในฐานะที่เป็นทาสและความรู้สึกถูกทำให้อัปยศจากการแบ่งแยกสีผิว อย่างไรก็ดี สิ่งที่ทำให้ได้สิทธิแห่งการเป็นพลเมืองเต็มขั้นและความเท่าเทียมกันไม่ได้มาจากการใช้ความรุนแรง หากแต่คือการยืนหยัดอย่างสันติและมุ่งมั่นถึงอุดมการณ์อันเป็นแก่นของการก่อตั้งอเมริกา เรื่องราวลักษณะเดียวกันนี้สามารถได้รับการเล่าขานโดยประชาชนในมุมต่างๆ ของโลกตั้งแต่แอฟริกาใต้จรดเอเชียใต้ จากยุโรปตะวันออกจรดอินโดนีเซีย ซึ่งเป็นเรื่องราวแห่งความจริงง่ายๆ ซึ่งคือ ความรุนแรงคือทางตัน ความรุนแรง

มิใช่การแสดงออกซึ่งความกล้าหาญ หรืออำนาจที่จะยิงจรวดไปสังหารเด็กที่กำลังหลับหรือระเบิดสตรีชราที่อยู่บนรถโดยสาร นั่นมิใช่การได้รับอำนาจอันชอบธรรม แต่เป็นการทำให้อำนาจนั้นหมดไป

ถึงเวลาแล้วที่ชาวปาเลสไตน์จะจดจ่ออยู่กับสิ่งที่พวกเขาสามารถสรรค์สร้าง ทางการปาเลสไตน์ต้องพัฒนาสมรรถภาพที่จะปกครองประเทศด้วยสถาบันที่จะรับใช้ประชาชน ฮามาสได้รับแรงสนับสนุนจากชาวปาเลสไตน์บางส่วน แต่พวกเขาต้องตระหนักว่าตนเองมีหน้าที่รับผิดชอบด้วยเช่นกัน ในการกระทำหน้าที่ตามบทบาทที่จะทำให้ความหวังของชาวปาเลสไตน์เป็นจริงและสร้างเอกภาพในหมู่ชาวปาเลสไตน์ ฮามาสจะต้องยุติความรุนแรง ยอมรับข้อตกลงในอดีตและยอมรับว่า อิสราเอลมีสิทธิที่จะเป็นประเทศ

ในขณะเดียวกัน ชาวอิสราเอลก็ต้องยอมรับว่า ในขณะที่สิทธิที่จะเป็นประเทศของอิสราเอลไม่อาจถูกปฏิเสธได้ฉันใด สิทธิของปาเลสไตน์ก็ไม่อาจถูกปฏิเสธได้ฉันนั้น สหรัฐอเมริกาไม่ยอมรับว่าการสร้างถิ่นฐานของอิสราเอล (ในเขตปาเลสไตน์) นั้นชอบด้วยกฎหมาย (ปรบมือ) การสร้างถิ่นฐานดังกล่าวละเมิดข้อตกลงในอดีตและทำลายความพยายามที่จะสร้างสันติภาพ ถึงเวลาแล้วที่จะต้องยุติการสร้างถิ่นฐานเหล่านี้ (ปรบมือ)

และอิสราเอลก็ต้องทำตามพันธกรณีที่มีอยู่ เพื่อรับประกันว่าชาวปาเลสไตน์จะมีที่อาศัย ที่ทำงานและพัฒนาสังคมของตนเองได้ วิกฤตการณ์ด้านมนุษยธรรมที่เกิดขึ้นในฉนวนกาซ่าขณะนี้ นอกจากจะทำให้ครอบครัวชาวปาเลสไตน์ต้องเดือดร้อนแล้ว ยังไม่เป็นประโยชน์ต่อความมั่นคงของอิสราเอลด้วย และการขาดซึ่งโอกาสในเขตเวสต์แบงค์ก็เช่นเดียวกัน การมีชีวิตประจำวันที่ดีขึ้นสำหรับชาวปาเลสไตน์ต้องเป็นองค์ประกอบสำคัญของเส้นทางสู่สันติภาพ และอิสราเอลต้องดำเนินมาตรการอย่างเป็นรูปธรรมเพื่อทำให้เกิดความก้าวหน้าในเรื่องนี้

ประการสุดท้าย ประเทศอาหรับต้องตระหนักว่าโครงการสันติภาพอาหรับ (Arab Peace Initiative) คือจุดเริ่มที่สำคัญ แต่มิใช่จุดสิ้นสุดของภารกิจของตน ความขัดแย้งระหว่างอาหรับและอิสราเอลไม่ควรถูกนำมาใช้เพื่อเบี่ยงเบนความสนใจของชาวอาหรับไปจากปัญหาอื่นๆ ตรงกันข้าม ความขัดแย้งดังกล่าวควรเป็นตัวกระตุ้นให้ประเทศอาหรับให้ความช่วยเหลือชาวปาเลสไตน์ในการพัฒนาสถาบันที่จะช่วยค้ำชูรัฐปาเลสไตน์ให้อยู่ได้ และในขณะเดียวกันก็ยอมรับความชอบธรรมของอิสราเอล รวมทั้งเลือกที่จะเดินหน้าแทนที่จะหมกมุ่นอยู่แต่ในอดีตที่รังแต่จะสร้างความพ่ายแพ้ให้แก่ตนเอง

อเมริกาจะกำหนดนโยบายของเราให้สอดคล้องกับประเทศต่างๆ ที่มุ่งแสวงหาความสงบสุข และสิ่งที่เราพูดกับชาวอิสราเอล ชาวปาเลสไตน์ และชาวอาหรับจะเหมือนกันทั้งในที่ลับและที่แจ้ง (ปรบมือ) เราไม่สามารถยัดเยียดสันติภาพให้ใครได้ โดยส่วนตัวแล้ว มีชาวมุสลิมจำนวนมากที่ตระหนักว่าอิสราเอลจะไม่ไปไหน และในทำนองเดียวกัน ก็มีชาวอิสราเอลจำนวนมากที่ตระหนักในความจำเป็นที่ต้องมีรัฐปาเลสไตน์ ถึงเวลาแล้วที่เราต้องดำเนินการตามสิ่งที่ทุกคนทราบดีว่าคือความเป็นจริง

มีคนต้องเสียทั้งเลือดและน้ำตามามากแล้ว พวกเราทุกคนมีหน้าที่ที่จะทำให้วันที่สตรีชาวอิสราเอลและปาเลสไตน์ได้เห็นลูกๆ ของตนเติบโตโดยปราศจากความหวาดกลัวมาถึง วันที่แผ่นดินอันศักดิ์สิทธิ์แห่งศาสนาอันยิ่งใหญ่ทั้งสามกลายเป็นดินแดนแห่งสันติภาพตามพระประสงค์ของพระเจ้า วันที่กรุงเยรูซาเล็มเป็นบ้านที่มั่นคงปลอดภัยและยืนยงถาวรสำหรับชาวยิว ชาวคริสต์และชาวมุสลิม และเป็นที่ๆ บุตรของอับราฮัมอยู่ด้วยกันอย่างสงบเช่นในเรื่องอิสรา (Isra) (ผู้ฟังปรบมือ) ที่ซึ่งโมเสส พระเยซู และ

มูฮัมหมัด สวมมนต์ร่วมกัน (ปรบมือ)

สาเหตุของความตึงเครียดประการที่สามคือเรื่องของสิทธิและหน้าที่ของประเทศต่างๆ ในเรื่องของอาวุธนิวเคลียร์

เรื่องนี้ได้กลายเป็นสาเหตุของความตึงเครียดระหว่างสหรัฐฯ และสาธารณรัฐอิสลามอิหร่าน เป็นเวลาหลายปีมาแล้วที่อิหร่านกำหนดเอกลักษณ์ของตัวเองส่วนหนึ่งโดยการแสดงการต่อต้านประเทศของข้าพเจ้า ความจริง ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศของเราก็มีช่วงที่ต้องเผชิญความยุ่งยาก ในช่วงกลางของสงครามเย็น สหรัฐฯ มีบทบาทในการโค่นรัฐบาลอิหร่านที่มาจากการเลือกตั้งตามระบอบประชาธิปไตย นับตั้งแต่การปฏิวัติอิสลาม อิหร่านได้มีส่วนเกี่ยวข้องในการใช้ความรุนแรงและจับทหารและพลเรือนชาวสหรัฐฯ เป็นตัวประกัน ประวัติศาสตร์ช่วงนี้เป็นที่ทราบกันดี แต่แทนที่เราจะหมกมุ่นอยู่แต่ในอดีต ข้าพเจ้าได้กล่าวอย่างชัดเจนกับผู้นำและประชาชนชาวอิหร่านแล้วว่าสหรัฐฯ พร้อมที่จะเดินไปข้างหน้า คำถามขณะนี้ไม่ได้อยู่ที่ว่าอิหร่านเป็นศัตรูกับใคร แต่อยู่ที่ว่าอิหร่านต้องการสร้างอนาคตแบบใด

ข้าพเจ้าตระหนักว่าเป็นเรื่องยากที่เราจะเอาชนะความไม่เชื่อใจที่มีมานานหลายทศวรรษ แต่เราจะก้าวต่อไปด้วยความกล้าหาญ ความถูกต้อง และความมุ่งมั่น มีหลายเรื่องที่ประเทศของเราต้องพูดคุยกันและเราก็พร้อมที่จะเดินหน้าต่อไปโดยไม่มีการตั้งเงื่อนไขใดๆ และยึดหลักแห่งการเคารพซึ่งกันและกัน อย่างไรก็ตาม เมื่อมาถึงเรื่องของอาวุธนิวเคลียร์ เราก็มาถึงจุดสำคัญ เรื่องนี้ไม่ใช่เรื่องของผลประโยชน์ของอเมริกาเท่านั้น แต่เป็นเรื่องที่เราต้องป้องกันการแข่งขันการสะสมอาวุธในตะวันออกกลางซึ่งอาจนำภูมิภาคนี้และโลกทั้งโลกไปสู่ความอันตรายอย่างใหญ่หลวง

ข้าพเจ้าเข้าใจประเทศที่ออกมาประท้วงว่าตนไม่มีอาวุธอย่างที่บางประเทศมี ไม่มีประเทศใดที่ควรจะออกมาระบุว่าประเทศใดควรจะมีอาวุธนิวเคลียร์ และนี่คือเหตุผลที่ข้าพเจ้ายืนยันอย่างหนักแน่นในความมุ่งมั่นของอเมริกาที่จะสร้างโลกที่ไม่มีประเทศใดมีอาวุธนิวเคลียร์ (ปรบมือ) ทุกประเทศ รวมทั้งอิหร่าน ควรมีสิทธิเข้าถึงพลังนิวเคลียร์เพื่อสันติภาพ ถ้าประเทศนั้นๆ ปฏิบัติตามพันธกรณีที่มีต่อสนธิสัญญาไม่แพร่ขยายอาวุธนิวเคลียร์ ความมุ่งมั่นดังกล่าวเป็นหัวใจหลักของสนธิสัญญาฉบับนี้ และ

ทุกประเทศที่ปฏิบัติตามสนธิสัญญาอย่างสมบูรณ์ต้องมีความมุ่งมั่นดังกล่าว ข้าพเจ้าหวังว่าทุกประเทศในภูมิภาคต้องยึดในเป้าหมายนี้เหมือนกัน

เรื่องที่สี่ที่ข้าพเจ้าจะกล่าวถึงคือประชาธิปไตย (ปรบมือ)

ข้าพเจ้าทราบว่ามีการถกเถียงกันมากในเรื่องของการส่งเสริมประชาธิปไตยในช่วงหลายปีที่ผ่านมา และเรื่องดังกล่าวก็ถูกนำไปเชื่อมโยงกับสงครามอิรัก ดังนั้น ข้าพเจ้าจะขอกล่าวอย่างชัดเจนว่า ไม่มีประเทศใดควรหรือสามารถยัดเยียดระบอบการปกครองอย่างใดอย่างหนึ่งให้อีกประเทศหนึ่งได้

แต่สิ่งนี้ไม่ได้ลดทอนความมุ่งมั่นของข้าพเจ้าที่ต้องการเห็นรัฐบาลที่สะท้อนถึงเจตนารมณ์ของประชาชน แต่ละประเทศมีวิธีการของตนเองในการยึดมั่นในหลักการดังกล่าว ซึ่งตั้งอยู่บนพื้นฐานของประเพณีของคนในประเทศ อเมริกาไม่ได้ทึกทักว่าตนรู้ดีว่าอะไรคือสิ่งดีที่สุดสำหรับทุกคน และเราก็ไม่คาดคะเนว่าผลการเลือกตั้งที่เป็นไปอย่างราบรื่นควรจะออกมาเป็นอย่างไร แต่ข้าพเจ้ามีความเชื่อมั่นอย่างเหนียวแน่นว่าทุกคนล้วนมีความต้องการในบางอย่าง ไม่ว่าจะเป็นสิทธิที่จะแสดงความเห็นส่วนตัวและวิธีที่ตนจะถูกปกครอง ความมั่นใจในหลักนิติธรรมและการใช้ระบบยุติธรรมอย่างเท่าเทียม รัฐบาลที่โปร่งใสและไม่คดโกงต่อประชาชน และเสรีภาพที่จะมีชีวิตอย่างที่ต้องการ สิ่งเหล่านี้ไม่ใช่ค่านิยมแบบอเมริกันเท่านั้น แต่เป็นค่านิยมของปุถุชนทุกคน และนี่คือเหตุผลที่เราจะสนับสนุนค่านิยมเหล่านี้ทุกแห่งทั่วโลก (ปรบมือ)

แม้เราจะไม่มีหลักเกณฑ์อะไรตรงๆ ที่จะทำให้ค่านิยมเหล่านี้เป็นความจริง แต่สิ่งที่แน่นอนก็คือ รัฐบาลที่ปกป้องค่านิยมและสิทธิเหล่านี้จะมีเสถียรภาพ ความสำเร็จและความมั่นคงมากกว่าในที่สุด การกดสิทธิและค่านิยมดังกล่าวไว้ไม่อาจทำให้สิทธิและค่านิยมเหล่านี้หายไปได้ อเมริกาเคารพในการแสดงความเห็นของทุกคนที่รักความสงบและเคารพในกฎหมาย แม้เราอาจจะไม่เห็นด้วยกับความเห็นเหล่านั้นก็ตาม และเราจะต้อนรับรัฐบาลที่มาจากการเลือกตั้งอย่างสันติ โดยมีข้อแม้ว่ารัฐบาลต้องปกครองประเทศโดยเคารพในประชาชนทุกคน

ประการสุดท้ายนี้สำคัญ เพราะมีบางคนที่ส่งเสริมประชาธิปไตยเฉพาะเวลาที่ตนหมดอำนาจ เมื่อกลับมามีอำนาจใหม่ คนเหล่านี้กลับกลายเป็นผู้กดขี่สิทธิของผู้อื่น (ปรบมือ) ดังนั้น ไม่ว่าจะอยู่ที่ใด

รัฐบาลของประชาชนที่มาจากประชาชนจะตั้งมาตรฐานเพียงอย่างเดียวสำหรับรัฐบาลที่ปกครองประเทศในอนาคต มาตรฐานดังกล่าวก็คือ ท่านรักษาอำนาจของท่านได้ด้วยความเห็นชอบจากประชาชน ไม่ใช่การบังคับ ท่านต้องเคารพในสิทธิของชนกลุ่มน้อย ท่านต้องมีขันติธรรมและรู้จักประนีประนอม ท่านต้องยึดผลประโยชน์ของประชาชนและความชอบธรรมของกระบวนการทางการเมืองเหนือผลประโยชน์ของพรรคการเมืองของท่าน ถ้าปราศจากหลักการเหล่านี้ การเลือกตั้งเพียงอย่างเดียวก็ไม่อาจทำให้ประชาธิปไตยที่แท้จริงเกิดขึ้นได้

ประการที่ห้าที่เราต้องหารือร่วมกันคือเสรีภาพในการนับถือศาสนา

ศาสนาอิสลามมีประเพณีแห่งขันติธรรมที่น่าภาคภูมิใจ เราประจักษ์ในเรื่องนี้จากประวัติศาสตร์ของอันดาลูเซียและคอร์ดูบาในช่วงการตั้งศาลไต่สวนทางศาสนาของสเปน (Inquisition) ข้าพเจ้าได้เห็นเป็นครั้งแรกในอินโดนีเซียสมัยที่ข้าพเจ้ายังเป็นเด็ก ที่นั่น ชาวคริสต์นับถือศาสนาได้อย่างเสรีในประเทศที่พลเมืองส่วนใหญ่เป็นมุสลิม นี่คือจิตวิญญาณที่เราต้องการเห็นในขณะนี้ ประชาชนของทุกประเทศควรมีเสรีภาพที่จะนับถือและปฏิบัติศาสนาตามความปรารถนาของจิตใจและวิญญาณของตน การยอมรับในความแตกต่างเช่นนี้มีความสำคัญและทำให้ศาสนาเจริญรุ่งเรืองได้ แต่ในขณะนี้ การยอมรับในความแตกต่างดังกล่าวกำลังเผชิญกับอุปสรรคท้าทายหลายๆ ด้าน

กำลังมีกระแสบางอย่างที่น่ากังวลเกิดขึ้นในหมู่ชาวมุสลิม มีการวัดศรัทธาที่คนมีต่อศาสนาจากการที่เราปฏิเสธศาสนาอื่น เราต้องช่วยกันสนับสนุนความหลากหลายทางศาสนาเอาไว้ ไม่ว่าจะเพื่อชาวมาโรไนท์ในเลบานอนหรือชาวคอปต์ในอียิปต์ (ปรบมือ) และถ้าเราซื่อสัตย์จริงๆ เราต้องกำจัดเส้นแบ่งระหว่างชาวมุสลิมด้วยกัน รวมทั้งเส้นแบ่งระหว่างชาวสุหนี่และชีอะห์ ซึ่งนำไปสู่ความรุนแรงที่น่าเศร้ามาแล้วโดยเฉพาะที่อิรัก

เสรีภาพในการนับถือศาสนาสำคัญอย่างยิ่งต่อการอยู่ร่วมกันของประชาชน เราต้องสำรวจวิธีการที่เราใช้ในการปกป้องเสรีภาพดังกล่าว ตัวอย่างเช่น ในสหรัฐฯ กฎเกี่ยวกับการให้ทานทำให้ชาวมุสลิมปฏิบัติหน้าที่ตามข้อกำหนดทางศาสนาอย่างสมบูรณ์ได้ยากขึ้น นี่คือเหตุผลที่ข้าพเจ้ามุ่งมั่นที่จะทำงานร่วมกับ

ชาวอเมริกันมุสลิมเพื่อให้พวกเขาสามารถให้ทาน (ซากาด) ได้ตามข้อกำหนดทางศาสนาได้อย่างสมบูรณ์

ในทำนองเดียวกัน เป็นเรื่องสำคัญที่ประเทศตะวันตกต้องหลีกเลี่ยงการขัดขวางพลเมืองมุสลิมจากการปฏิบัติศาสนาตามที่พวกเขาต้องการ เช่น การบงการว่าสตรีมุสลิมควรแต่งตัวอย่างไร เราไม่สามารถซุกซ่อนความเป็นอริต่อศาสนาอื่นได้ภายใต้ข้ออ้างของลัทธิเสรีนิยม

ความจริงแล้ว ศาสนาควรทำให้เกิดความสามัคคีมากกว่า และนี่คือเหตุผลที่เราสนับสนุนโครงการบริการต่างๆ ในสหรัฐฯ เพื่อดึงชาวคริสต์ มุสลิม และยิวมาทำงานร่วมกัน นี่คือเหตุผลที่เราต้อนรับโครงการเช่น การประชุมระหว่างศาสนาของกษัตริย์อับดุลเลาะห์แห่งซาอุดีอาระเบีย และความเป็นผู้นำของตุรกีในโครงการแนวร่วมแห่งอารยธรรม (Alliance of Civilizations) ทุกหนทุกแห่งในโลก เราอาจจะเปลี่ยนการประชุมระหว่างศาสนาเป็นการให้บริการระหว่างศาสนา เพื่อที่ความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นระหว่างคนต่างศาสนาจะนำไปสู่การกระทำ ไม่ว่าจะเป็นการต่อสู้กับมาลาเรียในแอฟริกา หรือการช่วยเหลือบรรเทาทุกข์หลังเกิดภัยพิบัติ

เรื่องที่หกที่ข้าพเจ้าใคร่ขอกล่าวถึงคือเรื่องสิทธิสตรี (ปรบมือ) และถ้าดูจากผู้ฟังในที่นี้ ก็จะทราบว่าต้องมีการถกเถียงกันในประเด็นนี้อย่างเผ็ดร้อนแน่ๆ ข้าพเจ้าขอปฏิเสธมุมมองของชาวตะวันตกบางรายที่บอกว่าสตรีที่คลุมผมนั้นมีความเท่าเทียมน้อยกว่า แต่ข้าพเจ้าเชื่ออย่างแน่นอนว่าสตรีที่ถูกปฏิเสธสิทธิในการศึกษาคือสตรีที่ถูกปฏิเสธความเท่าเทียมด้วย (ปรบมือ) และไม่ใช่เรื่องบังเอิญที่ประเทศที่มีสตรีที่มีการศึกษาจะมีโอกาสเจริญรุ่งเรืองมากกว่า

ข้าพเจ้าใคร่ขอชี้แจงเรื่องนี้ให้ชัดเจน เรื่องของความเท่าเทียมของสตรีไม่ใช่เรื่องของศาสนาอิสลามเท่านั้น ในประเทศที่ประชากรส่วนใหญ่เป็นมุสลิม ไม่ว่าจะเป็นตุรกี ปากีสถาน บังคลาเทศ หรืออินโดนีเซีย เราได้เห็นประเทศเหล่านี้ลงคะแนนเลือกสตรีเป็นผู้นำมาแล้ว ในเวลาเดียวกัน การต่อสู้เพื่อเรียกร้องความเท่าเทียมของสตรีในหลายๆ ด้านยังคงดำเนินต่อไปในอเมริกาและประเทศทั่วโลก

ข้าพเจ้าเชื่อมั่นว่าลูกสาวของเราสามารถทำประโยชน์แก่สังคมของเราได้เท่าๆ กับลูกชาย (ปรบมือ) ประเทศของเราจะสามารถเจริญรุ่งเรืองไปด้วยกันถ้าเราให้โอกาสมนุษย์ทุกคน ไม่ว่าจะหญิงหรือชาย มีโอกาสพัฒนาศักยภาพของตนอย่างเต็มที่ ข้าพเจ้าไม่เชื่อว่าสตรีต้องทำสิ่งเดียวกันกับผู้ชายเพื่อจะได้เท่าเทียมกัน และข้าพเจ้านับถือสตรีที่เลือกที่จะสวมบทบาทตามแบบแผนประเพณีแบบเก่า สตรีต้องเป็นผู้เลือกเองว่าต้องการเช่นไร และนี่คือเหตุผลที่สหรัฐฯ จะร่วมมือกับประเทศที่มีประชากรส่วนใหญ่เป็นมุสลิมในการขยายจำนวนเด็กหญิงผู้รู้หนังสือให้มากขึ้น และช่วยหางานให้สตรีผ่านโครงการเงินทุนที่จะช่วยให้คนทำฝันให้เป็นจริงได้ (ปรบมือ)

ประการสุดท้าย ข้าพเจ้าขอกล่าวถึงการพัฒนาและโอกาสทางเศรษฐกิจ

ข้าพเจ้าทราบดีว่าสำหรับหลายๆ คนแล้ว โฉมหน้าของโลกาภิวัตน์มีความขัดแย้งกันในตัวเอง อินเทอร์เน็ตและโทรทัศน์นำความรู้และข่าวสารมาให้ แต่ก็นำเรื่องเพศที่หยาบคายและความรุนแรงที่ไร้เหตุผลมาถึงบ้านของเราด้วย การค้าอาจนำความมั่งคั่งและโอกาสมาให้ แต่ก็สร้างความแตกแยกและความเปลี่ยนแปลงให้ชุมชนอย่างมากเช่นกัน ในทุกประเทศ รวมทั้งอเมริกา การเปลี่ยนแปลงเช่นนี้อาจนำมาซึ่งความกลัว ความกลัวว่าความทันสมัยอาจทำให้เราไม่อาจควบคุมทางเลือกทางเศรษฐกิจ การเมือง และที่สำคัญ อัตลักษณ์ของเราเอง และสิ่งอื่นๆ ที่เราหวงแหนเกี่ยวกับชุมชน ครอบครัว ประเพณีและศาสนาของเรา

แต่ข้าพเจ้าก็ตระหนักว่าเราไม่อาจปฏิเสธความก้าวหน้าของมนุษย์ได้ ไม่จำเป็นต้องมีความขัดแย้งระหว่างการพัฒนาและประเพณี ประเทศเช่นญี่ปุ่นและเกาหลีใต้มีการเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างมากแต่ในขณะเดียวกันก็รักษาวัฒนธรรมที่โดดเด่นของตนไว้ได้ ประเทศที่มีประชากรส่วนใหญ่เป็นมุสลิมเช่นมาเลเซียหรือสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ก็มีความก้าวหน้าอย่างน่าทึ่งเช่นกัน ในสมัยโบราณและแม้ในขณะนี้ชาวมุสลิมล้วนอยู่แถวหน้าของการคิดค้นนวัตกรรมและการศึกษามาโดยตลอด

และนี่คือเรื่องสำคัญ เพราะไม่มีนโยบายพัฒนาใดๆ ที่สามารถตั้งอยู่บนพื้นฐานของสิ่งที่ออกมาจากพื้นดิน และนโยบายก็ไม่อาจยืนหยัดอยู่ได้ถ้าคนหนุ่มสาวไม่มีงานทำ หลายประเทศในเขตอ่าวเปอร์เซีย

สร้างความมั่งคั่งอย่างมากจากน้ำมัน และมีบางประเทศเริ่มนำความร่ำรวยดังกล่าวมาใช้เพื่อการพัฒนาในวงกว้างมากขึ้น แต่เราทุกคนต้องตระหนักว่าการศึกษาและการคิดค้นนวัตกรรมใหม่ๆ จะถือเป็นเงินตราสำหรับศตวรรษที่ 21 (ปรบมือ) ในชุมชนมุสลิมหลายแห่ง การลงทุนในเรื่องเหล่านี้ยังมีน้อยเกินไป ข้าพเจ้าเองก็เน้นย้ำการลงทุนในเรื่องนี้ในประเทศของข้าพเจ้าเอง แม้ว่าในอดีตที่ผ่านมาอเมริกาจะมุ่งเน้นการลงทุนในน้ำมันและก๊าซในภูมิภาคนี้ แต่บัดนี้ เราต้องการขยายการลงทุนในวงกว้างกว่านี้

ในส่วนของการศึกษา เราจะขยายโครงการแลกเปลี่ยนและเพิ่มจำนวนทุนการศึกษาให้มากขึ้นดังเช่นทุนที่ทำให้บิดาของข้าพเจ้าได้ไปศึกษาในสหรัฐฯ (ปรบมือ) ในขณะเดียวกัน เราจะสนับสนุนชาวอเมริกันให้ศึกษาในชุมชนมุสลิมมากขึ้น และเราจะให้โอกาสนักศึกษาชาวมุสลิมที่เรียนดีได้ไปฝึกงานในสหรัฐฯ เราจะลงทุนในการศึกษาแบบออนไลน์สำหรับครูและนักเรียนทั่วโลก และสร้างเครือข่ายออนไลน์แบบใหม่เพื่อที่เด็กคนหนึ่งในรัฐแคนซัสจะสามารถติดต่อสื่อสารกับเด็กอีกคนหนึ่งที่กรุงไคโรได้ทันที

ในเรื่องของการพัฒนาทางเศรษฐกิจ เราจะสร้างกลุ่มอาสาสมัครทางธุรกิจขึ้นเพื่อร่วมมือกับกลุ่มอาสาสมัครในประเทศมุสลิม และข้าพเจ้าจะเป็นเจ้าภาพการประชุมสุดยอดว่าด้วยการประกอบการ (Summit on Entrepreneurship) ในปีนี้ เพื่อหาวิธีที่เราจะกระชับความสัมพันธ์ระหว่างผู้นำทางธุรกิจ มูลนิธิและผู้ประกอบการเพื่อสังคมในสหรัฐฯ และชุมชนมุสลิมทั่วโลก

ในส่วนของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เราจะตั้งกองทุนใหม่เพื่อสนับสนุนการพัฒนาด้านเทคโนโลยีในประเทศมุสลิม และช่วยนำความคิดใหม่ๆ เหล่านี้ออกสู่ตลาด เพื่อสร้างงานใหม่ๆ เราจะเปิดศูนย์ความเป็นเลิศทางวิทยาศาสตร์ในแอฟริกา ตะวันออกกลาง และเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และแต่งตั้งทูตวิทยาศาสตร์เพื่อให้ความร่วมมือในโครงการซึ่งจะช่วยพัฒนาแหล่งพลังงานใหม่ๆ สร้างงานที่ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม เก็บบันทึกในระบบดิจิตอล บำบัดน้ำเสีย และปลูกพืชชนิดใหม่ๆ ในวันนี้ ข้าพเจ้ากำลังประกาศโครงการความร่วมมือระดับโลกโครงการใหม่กับองค์การการประชุมอิสลาม (Organization of the Islamic Conference) เพื่อกำจัดโรคโปลิโอ นอกจากนี้ เราจะขยายความร่วมมือกับชุมชนมุสลิมเพื่อส่งเสริมสุขอนามัยแม่และเด็ก

ทุกเรื่องเหล่านี้ต้องการความร่วมมือ ชาวอเมริกันพร้อมที่จะทำงานร่วมกับประชาชนและรัฐบาลทั่วโลก องค์กรชุมชน ผู้นำศาสนา และธุรกิจในชุมชนมุสลิมทั่วโลก เพื่อทำให้ประชาชนของเรามีชีวิตที่ดีขึ้น

เรื่องที่ข้าพเจ้ากล่าวมาแล้วไม่ใช่เรื่องง่าย แต่เรามีหน้าที่ที่จะต้องร่วมมือกันเพื่อให้โลกเป็นอย่างที่เราต้องการ โลกซึ่งผู้เชื่อในลัทธิสุดโต่งไม่อาจคุกคามเราได้อีกต่อไปและทหารอเมริกันได้กลับมาตุภูมิของพวกเขา โลกที่ชาวอิสราเอลและชาวปาเลสไตน์อยู่อย่างปลอดภัยในดินแดนของตนเอง และพลังงานนิวเคลียร์ถูกนำมาใช้เพื่อสันติภาพ โลกที่รัฐบาลรับใช้พลเมืองของตน และเคารพในสิทธิของบุตรของพระเจ้าทุกคน เรื่องเหล่านี้เป็นผลประโยชน์ของทุกฝ่าย และนี่คือโลกที่เราแสวงหา แต่เราจะสร้างมันขึ้นมาได้ก็ด้วยความร่วมมือเท่านั้น

ข้าพเจ้าทราบดีว่ามีคนจำนวนมาก ทั้งชาวมุสลิมและไม่ใช่มุสลิม กังขาว่าเราจะสร้างศักราชใหม่นี้ได้จริงหรือ บางคนก็กระตือรือร้นที่จะโหมเปลวเพลิงแห่งความแตกแยก และขัดขวางความก้าวหน้า บางคนก็พูดว่าคงไม่คุ้มกัน เพราะเราคงจะต้องเผชิญกับการขัดแย้งและจะต้องมีการปะทะกันระหว่างอารยธรรม คนจำนวนมากอาจจะเพียงแต่คิดว่าการเปลี่ยนแปลงที่แท้จริงจะเกิดขึ้นได้จริงหรือ ในช่วงหลายปีที่ผ่านมา มีความกลัว และความไม่ไว้วางใจเกิดขึ้นมากเหลือเกิน แต่ถ้าเรามัวแต่ยึดติดกับอดีต เราจะไม่มีทางเดินหน้าได้เลย และข้าพเจ้าใคร่ขอกล่าวต่อเยาวชนจากทุกศาสนาในทุกประเทศเป็นพิเศษว่าท่านมีความสามารถที่จะสร้างโลกขึ้นมาใหม่อย่างที่ใจนึกได้มากกว่าใครๆ

พวกเราทุกคนอยู่ร่วมกันบนโลกเพียงระยะเวลาสั้นๆ เท่านั้น คำถามอยู่ที่ว่าเราจะใช้เวลากับเรื่องที่ทำให้เราแตกแยก หรือควรจะทุ่มเทความพยายามเพื่อหาสิ่งที่เราเห็นตรงกัน มุ่งสร้างอนาคตอย่างที่เราต้องการให้บุตรหลานของเรา และเคารพในศักดิ์ศรีของมนุษย์ทุกคน

แม้ว่าการเริ่มสงครามจะง่ายกว่าการยุติสงคราม การโทษผู้อื่นจะง่ายกว่าการโทษตัวเอง และการมองหาความแตกต่างในตัวผู้อื่นจะง่ายกว่าหาในสิ่งที่เขามีเหมือนกับเรา แต่เราควรเลือกเส้นทางที่ถูกต้อง ไม่ใช่เส้นทางที่ง่ายดาย หลักการข้อหนึ่งที่เป็นสิ่งสำคัญในทุกศาสนาก็คือ เราต้องกระทำกับผู้อื่นเหมือนที่เราต้องการให้เขากระทำกับเรา (ปรบมือ) หลักการข้อนี้ใช้ได้กับทุกประเทศและคนทุกเชื้อชาติ และไม่ใช่หลักการใหม่ ไม่ได้มีสีดำ สีขาว หรือสีน้ำตาล ไม่ได้เป็นคริสต์หรือมุสลิมหรือยิว แต่เป็นความเชื่อที่อยู่ใน

รากเหง้าของอารยธรรม และยังคงอยู่ในใจของคนหลายพันล้านคนทั่วโลก เป็นความเชื่อที่เรามีในผู้อื่น และเป็นความเชื่อที่นำข้าพเจ้ามาที่นี่ในวันนี้

เรามีอำนาจที่จะสร้างโลกที่เราแสวงหา แต่เราจะทำเช่นนั้นได้ต่อเมื่อเรากล้าที่จะเริ่มต้นใหม่ โดยตระหนักในสิ่งที่เขียนไว้ต่อไปนี้

พระคัมภีร์อัลกุรอานเขียนไว้ว่า “มนุษย์เอ๋ย! เราได้สร้างเจ้าขึ้นมาทั้งชาย
และหญิง เราได้สร้างเจ้าขึ้นมาเป็นกลุ่มและเผ่าเพื่อที่เจ้าจะได้ทำความรู้จักซึ่งกันและกัน”

พระคัมภีร์ตัลมุดสอนเราว่า “กฎบัญญัติโตราห์ทั้งหมดมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมสันติภาพ”

พระคัมภีร์ไบเบิลสอนเราว่า “ขอผู้สร้างสันติภาพจงได้รับพร เพราะพวกเขาจะได้ชื่อว่าเป็นบุตรของพระเจ้า” (ผู้ฟังปรบมือ)

ประชาชนในโลกสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างสันติ เราทราบดีว่านี่คือพระประสงค์ของพระเจ้า บัดนี้ นี่คือภารกิจของเราบนโลกใบนี้

ขอบคุณครับ ขอพระเจ้าทรงประทานสันติภาพแก่ท่าน ขอบคุณมากครับ (ผู้ฟังปรบมือ)